

104. Kom blicka in på en kyrkogård.

Stilla.

Kom, blicka in på en kyrko-gård! Där står en grav med en
minnes-vård. Och in-vid gra-ven en flic-ka står, En
bloms-ter-krans pry-der hen-nes hår.

2. Hon såg på graven med en sorgfull blick 5. Farvål, o fågel, till vilkens sång!
En suck ifrån hennes hjärta gick, Jag lyssnat haver så mången gång!
Vid graven ville hon digna ner, Med västanvinden jag suckar än
Och tyst en bön hon till himlen ber. Jag suckar ännu farvål farvål!
3. •O Alfred, Alfred, du flytt från mig! 6. O västanvind som mitt sällskap är,
O låt mig dö, låt mig följa dig! Du säkert vet, vem jag håller kär,
Ty ingen glädje här finnes mer, För sista sucken uti hans famn
O snart, o snart, jag dig återser! Och sag, vi råkas vid gravens rand!
4. Farvål, du stjärna, som vinkar matt! 7. Mot himlen blickar hon upp och ler,
Du lyse mig i min levnads natt. Och flickan hördes ej gråta mer,
Farvål allt förr, som har glatt mig hår! Ty hon fick följa sin trogna vän,
Farvål! Så Alfred mig väntar där. Och uti himlen hon finner den.